

रतिः पुत्रपौत्रादिसिद्धिर्भीतिर्भूमेर्बलिनि तनये लग्नभावा-
दिसंस्थे" (तृजस्य) । स्वच्छन्दत्वं कदम्बरतिर्वृत्तमत्वं पिशीलं
व्याधिः सुश्रीर्भूतिरथ सुखं गर्भपातप्रवृत्तिः द्यूतासक्तिर्भू-
वति रविजे वैभवं वक्त्ररोगं स्वर्भानौ वाय्वथ शिखिनि वा
लग्नभावादिसंस्थे" पी० धा० बुधादीनामनुपदशक्तम् ।

अथ लग्नादिभङ्गककर्त्तर्यदिदोषापवादः

‘पापी कर्त्तरिकारकौ रिपुगृहे नीचास्तगौ कर्त्तरी-
दोषेभैव सितेऽरिनीचगृहे तत्पृष्ठदोषोऽपि न । भौ-
मेऽस्ते रिपुनीचगे न हि भवेद्भौमोऽप्यमो दोषकृत्तौ च नीच-
नवांशके शशिनि रिप्फाटारिदोषोऽपि न’ सु० वि० ।

“तत्र कर्त्तरीयोगलक्षणं लग्नात् पापाशित्यादिनोक्तं यौ
क्रूरो पटौ कर्त्तरिकारकौ रिपुगृहे शत्रुगेहे स्थितौ नी-
चेऽस्तगौ स्वनीचराशिस्थितौ अस्तं गतौ वा तदा कर्त्तरी-
नैव स्यात् यदाहुः कश्यपनारदशशिः “पापयोः कर्त्तरी-
कर्त्तरीः शत्रुनीचगृहस्थयोः । यदा चास्तगयोर्वापि कर्त्तरी-
नीच नैव दोषदा” इति इदं विशेषणं शत्रुगृहस्थत्वादिकं
समुच्चितं व्यस्तं समस्तं वा ध्येयम्, अपवादान्तरमुक्तं दैव-
जम्० गर्गेण । “क्रूरकर्त्तरिसंयुक्तं लग्नं चन्द्रं च न
त्यजेत् । केन्द्रत्रिकोणसंस्थेषु गुरुभार्गववित्तु च” ।
‘विधौ धर्मोपगो शुभगृहेऽथवान्त्यगे गुरौ । न कर्त्तरी
भवत्यहोजगद वादरायणः । क्रूरद्वयस्थानरगं विलग्नं
मृतिप्रदं चन्द्रमसञ्च रोगदम् । गुर्भर्धनस्थैरथ वाऽन्त्यगे
गुरौ न कर्त्तरी स्यादिह भार्गवाविदुरिति” ।

अथ षष्ठशुक्रापवाद उच्यते । “सिते शुक्रेऽरिगृहे नीच-
गृहे वा सति तत्पृष्ठदोषो षष्ठशुक्रदोषोऽपि न स्यात्
यदाह कश्यपः “नीचराशिगते शुक्रे शत्रुक्षेत्रगतेऽपि
वा । षष्ठशुक्रोत्थितो दोषो नास्ति तत्र न संशयः”
अथाष्टममौमदोषापवाद उच्यते । भौमेऽस्ते व्यस्तं गते
रिपुनीचगे शत्रुगृहे वा स्वनीचगृहे वा सत्यष्टमो
भौमो न दोषकृत् स्यात् । उक्तं च कश्यपेन “अस्तगे
नीचगे भौमे शत्रुक्षेत्रगतेऽपि वा । कुजाष्टमोद्भवोदोषो
न किञ्चिदपि विद्यते” इति । अथ षडष्टहादशस्थान
चन्द्रापवाद उच्यते । शशिनि चन्द्रे नीचनवांशके वा
सति रिप्फाटारिदोषोऽपि हादयाष्टमशत्रुस्थानस्थित
चन्द्रदोषोऽपि न स्यात् । “नीचराशिगते चन्द्रे नीचांश-
कगतेऽपि वा । चन्द्रे षटारिप्फस्थे दोषो नास्ति न
संशयः इति” कश्यपोक्तः पी० धा० ।

अथाब्दाद्यादिदोषापवादः “अब्दायनर्तुतिथिमासभपञ्च

दग्धतिथ्यान्वकाणवाधिराङ्गसुखाद्य दोषाः । नश्यन्ति विदुः-
सिन्तेष्विह केन्द्रकोणे तदुपज्ञ पापविधुयुक्तनवांशदोषाः”
सु० वि० ।

“अब्ददोषः १ अयनदोषः २ ऋतुदोषः ३ तिथिदोषो-
रिक्तादिः ४ मासदोषः ५ नक्षत्रदोषः क्रूरसहि-
तादिः ६ । पञ्चदोषस्तयोदशदिनात्मकादि ७ दग्धा
तिथिः प्रसिद्धा चापान्त्यगेत्यादिनोक्ताः । अन्वकाण-
वाधिराख्योलग्नदोषः ८ तन्मुखस्तादादयोऽन्ये अकाल-
दृष्ट्याद्या दोषा विदुः सितेषु केन्द्रकोणे केन्द्रं सप्तमस्या-
नरहितं विवक्षितं जामित्रदोषस्य सत्त्वात् । अतएवो-
क्तमग्रे “त्रिकोणे केन्द्रे वा मदनरहिते” इति कोणे नव-
पञ्चमे सत्सु नश्यन्ति । उक्तञ्च कश्यपेन “अब्दायनर्तु-
मासोत्थाः पञ्चतिथ्युत्तमम्भाः । ते सर्वे नाशमायान्ति
केन्द्रसंस्थे शुभपक्षे । काणांश्चधिराङ्गता दग्धलग्न-
तिथेर्भवाः । ते दोषानाशमायान्ति केन्द्रसंस्थे शुभ-
पक्षे” इति । “अकालजात्र नीहारविद्युत्पांश्वभ्रसम्भावाः ।
परिवेषप्रतिस्तर्यशुक्रापध्वजादयः । दोषप्रदा मङ्गलेषु
कालजात्रेण दोषदाः । गुरुरेकोऽपि केन्द्रस्थः शुक्रो वा
यदि वा बधः । हरेः स्मृतियथा हन्ति तद्दोषानकाल-
जान् । लक्ष्मणपञ्चगङ्गीशचन्द्रजामित्रसम्भावान् ।
तत् केन्द्रगोशुर्हन्ति सुपर्णः पञ्चगानिवेति” । तद्वद्वेति
तथा यदि पापः क्रूरोविधुयुक्तराशेर्नवांशे स्याद्यथा
सचन्द्रे मेघे सूर्यनवांशस्तद्दोषोऽभिहितो यज्ञोपवीतप्रकरणे,
तदा तत्कृतदोषो नश्यति । उक्तञ्च संहिताप्रदीपे
“सचन्द्राशेरशुभनवांशः प्रोक्तः सपापोऽपि विलग्नसंस्थः ।
त्रिकोणकेन्द्रेषु गुरुः सितो वा यदा तदाऽऽवशमुभोऽपि
यस्तः पी० धा० ।

अथ बह्विधदोषापवादः “केन्द्रे कोणे जीव आये रवौ वा
जाने चन्द्रे वा पि वर्गीत्तमे वा । सर्वे दोषानाशमायान्ति
चन्द्रे लाभे तदुपज्ञर्तुर्नवांशदोषाः” सु० वि० । “केन्द्रं प्र-
सिद्धं कोणं नवपञ्चमं तत्र च जीवो गुरुः स्यात्तदा सर्वे
दोषानाशमायान्ति उपलक्षणात्वाद्बुधशुक्रावपि । यदाह
नारदः ‘उक्तानुक्ताश्च ये दोषास्तान्निहन्ति बली गुरुः केन्द्र-
संस्थः सितोवापि पञ्चगान् गरुडो यथेति’ सितो बुधस्या-
प्युपलक्षकः । उक्तञ्च कश्यपेन “काव्ये गुरौ वा सौम्ये
वा यदा केन्द्रत्रिकोणगे । नाशं यान्त्यखिलादोषाः पापा-
नीच हरिस्तृतेरिति” तत्रापि लग्नाख्यकेन्द्रस्थातिबलत्वा-
त्तत्र स्थितो जीवः सर्वोरित्तरः तदुक्तं वशिष्ठेन “कुनवांश